

תת"ע 4380/02/18 - מדינת ישראל נגד טל אשכנזי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 4380-02-18 מדינת ישראל נ' אשכנזי
תיק חיצוני: 60211102623

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	טל אשכנזי

החלטה

לפניי טענת הנאשם כי אשמתו לא הוכחה ולו לכאורה ואינו צריך להשיב לאשמה.

רקע והליכים קודמים:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר. על פי העובדות נהג הנאשם ביום 27.1.18 בשעה 11:12 בכביש 1 (ק"מ 48) במהירות של 161 קמ"ש העולה על המהירות המותרת במקום שהינה 90 קמ"ש. לנאשם מיוחסת עבירה בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.
2. ביום 22.2.18 כפר בא כוחו הקודם של הנאשם בכתב האישום, בתקינותו של המכשיר, מיומנות ההפעלה, במהירות שנמדדה ובבדיקות שנעשו. בהתאם נקבע התיק לשמיעת ראיות ליום 7.5.18.
3. מועד זה שנקבע לשמיעת ראיות בוטל לבקשת התביעה זאת לאחר שעד התביעה המרכזי מטעמה חלה. חלף זאת, התקיים באותו המועד דיון תזכורת במסגרתו נקבע מועד חדש לשמיעת התיק, ורישיונו של הנאשם שנפסל עד לתם ההליכים המשפטיים בגין תיק זה, הושב לו בהסכמתה של התביעה.
4. ביום 20.9.18 נשמעה פרשת תביעה במסגרתה העיד השוטר רס"ב בני סלהו בהתאם לדוח שערך (ת/1). יתר המסמכים מטעמה של המאשימה הוגשו בהסכמה (תעודות עובד ציבור -סומנו ת/2).
5. בסיומה של פרשת תביעה העלתה ההגנה את טענתה לפיה "אין להשיב לאשמה". בהתאם למוסכם הוגשו טיעוני הצדדים בכתב (ביום 26.9.18 מטעמה של ההגנה וביום 4.11.18 מטעמה של התביעה).

תמצית טיעוני הצדדים:

6. ב"כ הנאשם סומך את טענותיו על חמישה אדנים: העדר מיומנות המפעיל, אכיפה שאינה תקינה והעדר קשר עין רצוף, ליקויים באופן הפעלת המכשיר בעת המדידה, שדה ראייה חסר וליקויים גם באשר לאופן בו מולאו המסמכים על ידו.

7. המאשימה מציינת כי אף בקיומן של ראיות דלות, שלא כבענייננו, נדרש נאשם להשיב לאשמה, וזאת בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון. על פיה, האופן בו הוצגו ראיות התביעה בטיעוני ההגנה הינו מגמתי, ובכל מקרה, בקשתה הינה לקביעת ממצאי מהימנות ומשקל כבר בשלב זה. טענות מסוג זה, כך לדבריה, יש להעלות רק בתם שמיעת הראיות כולן. המאשימה בהתייחסות פרטנית לכל אחת מטענות ההגנה מבקשת לדחות: עד התביעה הציג תעודת הסמכה והינו מוכשר להפעלת מכשיר מסוג ממל"ז. השוטר ערך את כל הבדיקות הנדרשות טרם ובסיום המשמרת לרבות בדיקת התיאום. בנוסף הוגשו בהסכמה תעודות עבוד ציבור לעניין ביקורות שגרה וכיול מכשיר הממל"ז. טענת קשר העין לא נסתרה אלא להפך, השוטר מסר כי הבחין ברכב מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירתו. המאשימה אף מסתייגת מהעובדה כי במסגרת הטעון הכתוב הוסף מסמך על ידי ההגנה, שלא בהתאם לסדרי הדין. בנסיבות אלו ציינה, עולה צורך נוסף להמשיך ולשמוע את הראיות.

דין:

8. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 קובע כדלקמן:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם- בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו- ולאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו".

9. לאחר שעיינתי בחומרי החקירה ונתתי דעתי לטענות הצדדים, ראיתי כי קיים לכאורה יסוד לאמור בכתב האישום ועל הנאשם להשיב לאשמה. עיקר הטיעון שהועלה על ידי ההגנה נוגע בעדותו ובחומר שערך עד התביעה רס"ב בני סלהו שאכף את העבירה כנגד הנאשם, ומתייחס למיומנותו, סתירות שעולות מגרסתו וחוסרים בחומר הראייתי שנערך על ידו. כידוע, בשלב זה בית המשפט אינו נדרש להעמיק במשקלן של העדויות והערכת מהימנותן, ובכל מקרה אין לומר, אף לא לאחר שמיעת עדותו של עד התביעה והגשת החומרים הנותנים בהסכמה, כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום.

10. מהאמור לעיל עולה, כי בשלב בו אנו מצויים, ובטרם העמיד הנאשם את גרסתו לבחינה, לא ניתן לשלול את המסקנה העולה מראיות התביעה. עניין זה נכון שבעתיים שעה שבמסגרת חקירה נגדית צירף הנאשם מטעמו מסמכים בעזרתם ביקש לעמת את העד עם גרסתו (נ/1), ואף במסגרת הטעון הכתוב הוסף מסמך. ויודגש, כי בשלב זה נדרשת התביעה לעמוד בנטל קל כפי שנקבע בפסיקה. (ראו ע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון פ"ד לב(1) 179, ע"פ 405/80 מ"י נגד שדמי פ"ד לה(2) 757).

11. לאור האמור ישיב הנאשם לאשמה.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

